

Bukurešťská konference European University Sport Association

Každoroční konference Mezinárodní asociace evropských sportovních univerzit (FIEP) pod obligátním titulem „The International Congress of Physical Education, Sports and Kinotherapy“ se konala v červnu 2013 na půdě bukurešťské Národní univerzity tělesné výchovy a sportu. Více než stovku účastníků kongresu tvořili převážně rumunští badatelé, které doplnili nepočetní aktivní zástupci sportovních fakult z Ruska, Ukrajiny, Moldavska, Srbska, Francie, Itálie, Polska, České republiky a Slovenska. Tematicky se bukurešťská konference zaměřila na tři klíčové okruhy: sport a pohybová výkonnost, tělesná a sportovní výchova a kinoterapeutický výzkum speciálních forem pohybových aktivit. Příznačným rysem této kinantropologické události bylo ostré oddělení úvodních tematických vystoupení od navazujících krátkých informací autorů prezentovaných posterů. To sice umožnilo vyšší aktivní účast většímu množství konferenčních účastníků, na druhé straně takováto organizace omezila možnost tematicky konzistentní diskuze. Nepřehlédnutelným rysem bukurešťské konference byla nízká úroveň komunikace na mezinárodní úrovni, způsobená nedostatečnou znalostí hovorové angličtiny řady místních účastníků konference.

Z jednotlivých témat musíme přednostně pozornost na čtyři úvodní projevy při slavnostním zahájení konference: *V. M. Platonov* z Ukrajiny zaujal spíše praktickým pohledem trenéra, když přehledně periodizoval vývoj historie vrcholového sportu a názornými ukázkami upozornil i na některá specifika sportovní přípravy v jednotlivých sportovních odvětvích a disciplínách. (Vystoupení bylo prezentováno v ruštině a překládáno do rumunštiny.) Předsedkyně Olympijské akademie Ukrajiny *M. Bulatova* se zabývala dnes obecně zjednodušovaným tématem olympijské výchovy. Akcentovala spíše obecné formální aspekty tematiky a nezdůraznila zřejmě stále aktuálnější aspekt olympismu: pevnou a neodlučitelnou provázanost na morální ukotvenost a hodnotové směřování širšího společenského kontextu. Francouz *D. Courteix* zvolil zásadně odlišné téma: Upozornil na možnost nežádoucích skeletálních změn mladých atletek v důsledku intenzivní tréninkové zátěže. A konečně *V. Triboi* z Moldavska ozřejmil specifickým pohledem i obecnější sociálně politickou situaci své země informací o snahách integrovat moldávské studenty do evropského systému sportovní výchovy.

Tematická rozřístěnost, známá ostatně z většiny obdobných mezinárodních kongresů či konferencí, poněkud znesnadňovala rozhodování o účasti v jednotlivých sekcích. V klíčové sekci „*Sport a motorická výkonnost*“ našli řadu prakticky orientovaných příspěvků zejména „sportovní praktici“: trenéři, kouči a učitelé tělesné výchovy. Pozornost upoutaly i příspěvky typu „možnosti a meze regenerace a rekreace vrcholových sportovců“, „význam agrese v individuálním sportu“, „možnosti a meze vyrovnávání se se stresem na půdě sportu“, „nadváha a obezita jako faktor formující osobnost studentek“.

Druhá sekce „*Tělesná a sportovní výchova*“ v řadě posterových prezentací navazovala na stále aktuálnější téma vyskytující se i v předešlé sekci: problematiku sedavého způsobu života a významu tělesné výchovy a sportu v prevenci nadváhy a obezity a při budování tělesné zdatnosti.

Nejhojněji obsazená třetí sekce „*Kinoterapie a speciální pohybové aktivity*“ se především z medicínského hlediska zabývala problematikou svalové síly, rehabilitace kosterních úrazů, výživovými zásadami dětí a mládeže. Stranou neponechala ani již zmiňované téma rostoucího podílu obezity v naší kulturní sféře.

Sekce shromažďující témata typu „*varia*“ patřila sice k nejmenším, ale možná nejzajímavějším. Soustředila totiž sociologizující pohled na soudobou tělesnou výchovu a sport v širším kontextu hodnotových posunů a změn životního stylu v postmoderní společnosti, a nastolila tak diskusně zajímavá témata (pro které však nebyl dostatečný čas a prostor): sociálně politické aspekty podpory sportu, jeho zdravotní aspekty, význam tělesné výchovy pro tělesně a mentálně postižené jedince, praktiky stravovacích zvyklostí současníků, význam životního prostředí pro možnosti sportování, po rostoucí význam managementu a marketingu v profesionalizaci sportu.

Sekce „*Sport a tělesný výkon*“ se v souladu s tématem zaměřila primárně na možnosti a meze tréninkového procesu v dílčích sportovních disciplínách. Konečně tematická skupina „*Pohybová a sportovní výchova*“ v poměrně širokém tematickém záběru hodnotila kupř. význam vládních dokumentů týkajících se školní tělesné výchovy v Itálii, rostoucí význam sportování v rovině kvality života, upozornila na komparativní výzkum britské a rumunské soustavy školní tělesné výchovy či na možnosti utváření celoživotního pozitivního vztahu u teenagerů.

Zvláštností bukurešťského konferenčního programu bylo zařazení samostatné *studentské sekce*, ve které na sebe upozornil jako aktivní moderátor *B. Antala*, slovenský prezident FIEP, příspěvkem týkajícím se zvyšujícího se významu zdravotních aspektů školní tělesné výchovy. Česko-slovenská aktivní účast byla dále reprezentována příspěvky *J. Cacka a kol.* „Vztah vybraných somatických a sociokulturních parametrů české dospělé populace“ a „Vztah chůze a obezity obyvatel České republiky“, *J. Sedláčka* „Fyzická zdatnost studentů bratislavské univerzity“, či *A. Sekota* „Pohybová aktivita obyvatel České republiky“.

Bukurešťská konference se vyznačovala na jedné straně poněkud úpornou snahou dát svému jednání pečeť mezinárodní evropské vědecké události, na druhé straně signalizovala „velké rezervy“ v tomto snažení především jazykovou dominancí převažujících domácích účastníků, a to jak v samotném oficiálním konferenčním jednání, tak v kuloární rovině. Tyto skutečnosti naznačují, že rumunskou společnost na cestě ke kulturní, ekonomické a prestižní plnoprávnosti s étosem Evropské unie ještě velký kus cesty čeká. Situace obdobná jako v případě dalších „evropských nováčků“.

Aleš Sekot